

Bp Wiesław Lechowicz

DELEGAT KEP DS. DUSZPASTERSTWA EMIGRACJI POLSKIEJ

PI-01-015 Warszawa, Skwer Kard. S. Wyszyńskiego 6
tel.+48 (22) 530-48-69, e-mail: emigracja@episkopat.pl

Warszawa, 21 września 2021

L.dz. 155/21

Drodzy Bracia i Siostry,
Uczestnicy uroczystości jubileuszowej!

Z sercem wzruszonym, wdzięcznym i radosnym przystępuję do napisania listu z okazji 150. rocznicy osadnictwa polskiego w stanie Parana w Brazylii.

Trudno nie ulec wzruszeniu, kiedy przywołuje się historię polskich emigrantów sięgającą XIX wieku. W 1869 roku Sebastian Edmund Woś Saporski zwany „ojcem polskiego osadnictwa” wraz z księdzem Antonim Zielińskim opiekunem nielicznych wówczas polskich osiedleńców uzyskali od cesarza Pedro II koncesję na rozpoczęcie polskiej akcji kolonizacyjnej w Brazylii. Od tego czasu wciąż rosła liczba Polaków przybywających do Brazylii w poszukiwaniu środków do życia, by utrzymać rodzinę. Polscy emigranci nie byli więc, jak pisze Adam Mickiewicz w „Księgach pielgrzymstwa polskiego”, tułaczami błądzącymi bez celu, ani też wygnańcami usuniętymi z ojczyznanego kraju. Różnych niedostatków doświadczali nasi rodacy na przestrzeni 150 lat, ale nie brakowało im nigdy godności, miłości do rodziny, przywiązania do matki ziemi, duchowej więzi z Ojczyzną oraz wiary w Boga wyznawanej we wspólnocie Kościoła. Mimo zmieniających się czasów i następujących kolejnych pokoleń polskich emigrantów te wartości wydają się być nadal charakterystyczne dla Polonii brazylijskiej, o czym mogłem się przekonać naocznie podczas mojego pobytu w Brazylii w 2018 roku.

Wdzięczność wypełnia serce kiedy się dostrzeżga, w jakim stopniu Polacy żyjący na pięknej brazylijskiej ziemi dbali i nadal dbają o zachowanie polskiej i chrześcijańskiej tożsamości. Widocznymi znakami tej troski o duchowe dziedzictwo przodków są wybudowane przez przybywających do Brazylii Polaków świątynie, po dziś dzień otoczone dbałością i stanowiące miejsca, gdzie wznoszone są modlitwy w języku polskim. Na uwagę i wdzięczność wobec Polonii brazylijskiej zasługują też inicjatywy wspierające dążenia niepodległościowe w naszej Ojczyźnie w czasie II wojny światowej i w latach powojennych oraz służące promocji Polski w Brazylii. Okrągła rocznica osadnictwa polskiego na Czerwonej Ziemi stwarza okazję, by także

z serdecznym podziękowaniem spojrzeć i docenić rolę polonijnych parafii i zorganizowanego duszpasterstwa polskojęzycznego, instytucji i stowarzyszeń polonijnych, klubów, szkół i zespołów polonijnych.

Motywy wdzięczności rodzą radość i dają powód do świętowania. Mimo fizycznego oddalenia łączę się duchowo z wszystkimi, którzy obchodzą uroczyste 150. rocznicę osadnictwa polskiego w stanie Parana. Wraz z Wami wznoszę do Boga pieśń wdzięczności i uwielbienia za Jego Opatrzność nad polskimi emigrantami, z wiarą, że i w przyszłości kolejne pokolenia mające polskie korzenie zachowają specyfikę brazylijskiej Polonii, łącząc ją z otwartością na współczesne wyzwania i szanse.

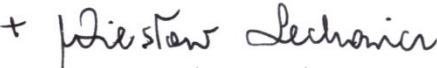
Każda rocznica czy jubileusz przypomina nam prawdę, o której pisał C. K. Norwid, „Przeszłość jest to dziś, tylko cokolwiek dalej (...) Nie jakieś tam coś, gdzieś/ Gdzie nigdy ludzie nie bywali” („Przeszłość”). Dlatego z wielkim uznaniem myślę o wszystkich, którzy tworzyli i tworzą historię Polonii brazylijskiej na polu patriotycznym i religijnym, edukacyjnym i intelektualnym, kulturalnym i socjalnym. Jako Delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej pragnę wyrazić szczególne uznanie dla polskich duszpasterzy – księży, sióstr zakonnych i osób świeckich włączających się w duszpasterstwo polskojęzyczne. Zmarłych niech Pan Bóg nagrodzi zbawieniem, a żyjącym hojnie błogosławi!

Słowa uznania i podziękowania dla duszpasterzy kieruję na adres ks. Zdzisława Malczewskiego, rektora Polskiej Misji Katolickiej w Brazylii i wielce zasłużonego dla duszpasterstwa brazylijskiej Polonii. Szczere wyrazy wdzięczności przekazuję także przedstawicielom lokalnego Kościoła za zrozumienie duchowych potrzeb naszych rodaków i otwartość na specyfikę polskiej religijności. Z serdecznym pozdrowieniem zwracam się do działaczy polonijnych oraz przedstawicieli państwa polskiego z Panią Konsul Generalną RP w Kurytybie na czele.

Drodzy Rodacy!

Niech mądrość płynąca z przeszłości pozwoli Wam jak najpiękniej zaprojektować przyszłość pomyślną dla wszystkich żyjących w Brazylii, których serca biją w rytm muzyki Chopina, a ręce składają się do modlitwy ze spojrzeniem utkwionym w oblicze Czarnej Madonny z Jasnej Góry!

Pozostaję z modlitwą i pasterskim błogosławieństwem

+
Bp Wiesław Lechowicz

Delegat KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej